

cillas deL cielo—ocúrresenos la idea de que pudiéramos olvidar ó mirar indiferentes las santas creencias religiosas de nuestros padres, su honrado idioma, sus venerandas tradiciones, sus patriarcales costumbres y sus instintos de altiva é infomable independencía..., y cuando este temor nos asalta, estremécese nuestra alma, y quisiéramos poder gritar como la anciana Cathálin:

—Euskal-erria, *¡no imites al ruiseñor de Errota-zuri!*

JUAN ITURRALDE Y SUIT.

(De la *Revista Euskara*.)

SELGAS

BIURSARI ARGIDOTARRAREN OROITZARI.

Zelai batean lore pollitak
Ikusitzean apaindurikan,
Iruditzen zait, daudela zuri
Deiturikan.

Azalkeratu zenduelako
Azuzenaren garbitasuna, ^(a)
Orri-tarteko biolchoaren
Umiltasuna. ^(b)

Suteo¹ biziz apaingoratzen
Dan larrosaren edertasuna;
Bere barruan gordetzen duen
Lurrintasuna.

Akara² batek zabaltzen duen
Likurta³ gozo miragarriya,
Chiliprayaren⁴ apainduriya
Choragarriya.

Iruditzen zait, dakustanean
Jiraka laño altisoikiya,⁵
Eotzen ari dala zuretzat
Jazkai churiya, ^(c)

Eguzkiyaren errañuakin
Miragarriro distiatua;
Suteoz, urrez eta larrosaz
Goloreztua.⁶

Zarika triste baten adarrak
Lurreraturik begiratzean,
Eta nekosta⁷ gora jaikirik
Ikusitzean, ^(d)

Uste det ura dagola triste,
Joan ziñalako lur ontatikan;
Nekostak otoiitz eiten duela
Zuregatikan.

(1) Púrpura.—(2) Nardo—(3) Aroma.—(4) Clavel.—(5) Nacarada.—(6) Recamado.—(7) Ciprés.

(a) Alúdese á la composicion de Selgas «Las azucenas.»
(b) Id. id. id. «La modestia.»
(c) Id. id. id. «La niebla»
(d) Id. id. id. «El sauce y el ciprés.»

Iruditutzen zait, erramua
 Begiratzean intzez bustiya,
 Diola pozez: «Egin zazute
 Nigaz koroia, (a)

Jartzeko nere doai guziyen
 Kantariyari bere kopetan,
 Ezagutu ta goitu dezaten
 Alde danetan.»

Iruditzen zait egun-sentiyan
 Intzturik zoya begiratzean,
 Duela diz-diz egiten zutzaz
 Oroitutzean.

Orri-tartean sartaizechoa¹
 Surmur egiñaz dabillenean,
 Uste det zugan pentsaturikan,
 Lore-gañean. (b)

Malko-tanto bat iñuririkan,
 Doaikerdezko² sinisgarritzat,
 Zizpurucho bat dizula ematen
 Doneskañitzat.³

Micheleta bat larros-artean
 Dabillenean jira ta bira,
 Iruditzen zait poztutzen dala
 Zuri begira.

Iruditzen zait pozez betetzen
 Dala Zeruan ikusitzean,
 Egoitz⁴ ayetan koroaturik
 Begiratzean,

Bere bizitza, miragarritzko
 Biursaldiyan kanta zuena;
Micheletaren izantza zer dan
 Esan zuena. (c)

Baso-charetan aditutzean
 Nola kantatzen duten choriyak,
 Uste det zutzat dirala beren
 kanta poztiyak.

Uste det, Selgas, errechiñolak
 Ordaindu nairik zure kantuak,
 Dizkitzula pin eskeintzen bere
 Chiruliruak. (d)

Uste det, ere, choriandraren
 Doaindigozko⁵ soñu eztiyak
 Arin zugana dijoazela
 Guzti-guztiyak. (e)

Uste det, ere, negar egiñaz
 Dagoenean tortollochoa,
 Zuri dizula biraltzen bere
 Zizpuruchoa.

Gogoratutzen dalako, nola
 Esan zenduen, zala negarra
 Biyotz-eriyak sendatutzeko
 Mirakindarra (f)

Iyen artean, murmur egiñaz
 Ibai urdiña dijoanean,
 Iruditzen zait gozo diola
 Pasatutzean:

(1) Cefirillo.—(2) Gratiud.—(3) Ofrenda.—(4) Mansion.—(5) Alabanza.

(a) Alúdese á la composicion de Selgas «El laurel»

(b) id. id. id. «El céfiro y una flor.»

(c) id. id. id. «Lo que son las mariposas.»

(d) id. id. id. «El ruseñor.

(e) id. id. id. «La alondra.»

(f) id. id. id. «El llanto.»

«¡Selgas argiya! ¿non arkiko det
Zu bezelako kantatzallerik?
¿Non arkiko det nere doaiyen
Azaltzallerik?»

Danak: loreak beren usaiya,
Choriyak beren chorrochioak
Beren murmurak ibaiyak eta
Iturrichoak;

Bere surmurrak sartaizechoak,
Zuaitzak beren mardultasuna,
Eta lañoak apaintzen duen
Churitasuna;

Zuri dizute, Selgas, eskeintzen,
Agertu nairik doaikerdea:
Zuri dizute biraltzen beren
Oroitiz maitea

Baña ¿zér dira ¡zér! zuretzako,
Lore-guztiyen lurrintasunak?
¿Zér dira chori t'egazti danen
Kantu bigunak?

¿Zuaitz ederren guritasuna,
Sartaizearen surmur eztiyak,
Ibaiyen eta iturrichoen
Soñu poztiyak?

¿Zer dira, Selgas, oek guztiyak,
Baldin Zeruan aingeruchoak,
Badizkitzute jotzen pozturik
Arpa gozoak?

¿Baldin badaude zuri kantatzen:
«Doatsua de, gizon ernea,
Goitzen duena, bere lanakin,
Errugabea?» (a)

KARMELO ECHEGARAY-KOAK.

(a) Alúdese al canto «La inocencia,-La virtud,» y á otros no ménos preciosos con que Selgas enaltecíó á la inocencia.